

Acaba la campanya en clau catalana

El conflicte territorial i els pactes han centrat una pugna política molt crispada

Pedro Sánchez reclama el vot per al PSOE per impedir l'aliança del PP amb Vox

DEMÀ, ESPECIAL GASTRONOMIA

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 27 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14980 - AVUI / Any XLI. Núm. 13850 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P20 i 26

A la cua d'Europa

DESCONFIANÇA • L'Estat espanyol suspèn de forma rotunda en la percepció de la ciutadania sobre la independència judicial

Investiguen a Girona 23 policies per les càrregues de l'1-0

ESTUDI • Baixa dos llocs en el rànquing de la Comissió Europea i ja només Bulgària, Eslovàquia i Croàcia tenen pitjor justícia a la UE

El vicepresident, Pere Aragonès, i el president del Parlament, Roger Torrent, van encapçalar la comitiva de suport d'ERC ■ ACN

I ara, els processats del 13

Suport polític als quinze primers investigats d'aquest jutjat barceloní per l'1-0 que han rebut la notificació que posa en marxa el judici

Vicepresident del govern **Pere Aragonès** P10

"Treballem amb l'escenari d'acabar la legislatura"

Candidat de JxCat a Tarragona **Josep Rull** P8

"Si s'impedeix el meu dret a vot no deixaré l'escó buit"

Candidat a l'alcaldia de Tarragona per Cs **Rubén Viñuales** P16,17

"No hi ha involució, som un país molt garantista"

César Díaz

Forus de pa i degustació

Via Europa, 189 MATARÓ
Camí de la Geganta, 99 MATARÓ
Av. Puig i Cadafalch, 12-14 ARGENTONA
Plaça de la Constitució, 5 ÒRRIUS

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 13.30 h

T'has perdut el judici de l'1-0? El cap de setmana te'l repetim. Avui, a partir de les 13.30 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Albanodante-fachix

El sondeig de moda el signa el polític (i periodista ultra) Francisco Carre-

ra, l'únic que va encertar els resultats espectaculars de Vox a les passades eleccions andaluses. L'informe en qüestió situa l'extrema dreta com a tercera força al Congrés, amb un resultat per sobre dels 70 diputats i un grup parlamentari de dimensions equiparables als del PSOE i el PP. Seguint aquesta predicció, el pròxim govern espanyol seria, inevitablement, una coalició entre la dreta extrema i l'extrema dreta amb una amplíssima majoria parlamentària que superaria els 200 diputats a Madrid. Naturalment, l'exactitud del precedent andalús ha fet que aquesta predicció hagi arrasat a Twitter. Un escenari d'aquest tipus invalidaria, de cop, tota l'estratègia dels partits independentistes majoritaris, basada –més o menys explícitament– en un escenari d'obertura del diàleg causada per la necessitat de Pedro Sánchez de disposar dels di-

El sondeig de moda situa l'extrema dreta com a tercera força al Congrés, amb un resultat per sobre dels 70 diputats

putats d'ERC i JxCat com a complement per a una majoria d'esquerres. Un context que, per cert, quedaria invalidat en cas que fos Ciutadans el partit cridat a completar una majoria parlamentària amb el PSOE. És a dir, l'opció estratègica dels dos grans partits només és viable en una de les tres aritmètiques més probables. Curiosament, el mateix estudi atorga a Front Republicà un total de tres escons i presència assegurada al Congrés. A Girona, per exemple, la predicció de Carrera atorga un impressionant empat a un entre sis partits que aconseguirien exactament el mateix resultat (PSC, Ciutadans, Comuns, JxCat, ERC i Front Republicà), amb PP i Vox com a extraparlamentaris. Un escenari d'aquest tipus no només convulsionaria la política espanyola, sinó també la catalana perquè, arrossegades per la realitat, la totalitat de les forces sobiranistes –inclosos, els comuns– haurien de replantejar-se les estratègies. Totes? No. Com en l'aldea gal·la, els d'Albanodantefachix haurien resistit en solitari.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

De parada en parada

Si em permeten, jo segueixo parlant de Sant Jordi, que aquest any vaig viure intensament per la meua condició d'autor "amb llibre per signar". Que avui és jornada de reflexió? Ja està tot reflexionat. Que demà es vota? Ja en parlarem demà, si em vaga. Ara, Sant Jordi. ¿Com es fa perquè de quatre a cinc l'autor amb llibre per signar hagi de ser present a una parada del capdamunt del passeig de Gràcia, de cinc a sis a una de la font de Canaletes, de sis a set a la d'El Corte Inglés de Francesc Macià i de set a vuit al Fnac de la plaça de Catalunya? D'entrada, servint-te de taxis que van volant com poden en mig del trànsit atapeït d'aquell dia i fent tard pertot. L'editorial mobilitza tot el personal disponible perquè es posi a disposició dels autors. Al matí em va acompanyar Pau Morales, un editor de la casa. A la tarda, Toni Valls, un redactor. Ells saben els camins de parada a parada, criden els taxis, paguen les factures i et pregunten si vols un cafè. En Pau va resultar ser un filòleg amb orígens a Tortosa. Vaig notar que no podia ser de Barcelona i voltants quan em va

“Jornada de reflexió? Jo segueixo parlant de Sant Jordi

alertar d'un semàfor que estava "roig". Em va explicar que a la Universitat havia tingut Jordi Llovet de professor. Jo també, molts anys abans. De fet, vaig ser alumne seu a la primera classe universitària que va fer. Ara està mig jubilat. Jo, del tot. En Toni havia corregit el meu llibre *El nét del pirata*. Ara nét aniria sense accent, coincidim a dir. Coincidim també a enyorar alguns diacrítics. No tots. Coincidim que Fabra era molt savi. Sort en vaig tenir, d'en Toni, amb *El nét del pirata*. Un primer corrector me l'havia destrossat pel motiu que no havia entès el to del llibre. Jo l'havia escrit mig frívolament i

ell me l'havia conduït cap a la seriositat, alterant-me l'estil. En Toni el va tornar a lloc en l'última repassada. En Rafel Nadal, que signa llibres sense parar i no es pot girar de feina ni té temps de fer un cafè, també disposa dels seus pigalls de matí i tarda. Segur que no els coneix com jo els meus. Algun avantatge havia de tenir ser un autor amb poca sortida, com és el meu cas. Vaig signar uns quinze llibres en tota la jornada. El dia que facin els rànquings al revés, allà apareixeré jo encimbellat i tot pinxo. Haig de fer un reconeixement als quinze lectors, tots tan amables. També als meus dos acompanyants, tan servicials i enraonadors. A en Toni li vaig regalar la rosa que m'havia ofert El Corte Inglés. El Corte Inglés sempre cuida el detall. Per pujar-hi des de la plaça de Catalunya vaig compartir taxi –i acompanyants respectius– amb Carles Casajuana, que ha publicat una novel·la molt divertida, *Les pompes del diable*. Casajuana, que és diplomàtic, practica l'humor anglès. Visca l'humor, visca la ironia per anar passant el tràngol de la reflexió d'avui i la votació de demà.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/15pe3y>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

caixadesolidaritat.cat

Falten 13 dies. El dia 10 de maig, disset dels trenta processats pel jutjat número 13 de Barcelona (el famós jutjat número 13!) hauran d'haver pagat la fiança solidària que els ha imposat la jutgessa pel presumpte delictes de malversació suposadament comès arran de la celebració del referèndum de l'1-O. Saben de quant els parlo? De 5,8 milions d'euros (5,8 milions d'euros!) que han d'haver reunit abans de quinze dies. Hi pensava ahir, en veure com uns quants d'ells *desfilaven* l'un rere l'altre davant la jutgessa (la resta ho faran d'aquí a uns dies), perquè aquesta els comunicava personalment l'acte de processament. És el seu compte enrere particular per reunir aquests 5,8 milions d'euros. Si d'aquí a 13 dies (13, com el jutjat) no els han dipositat (i jo no sé com es fa, això d'una fiança solidària) el jutjat els embargarà els béns. I ara em diran vostès per què carai els ho explico jo això,

“ Alguns dels processats pel 13 tenen 13 dies per dipositar una fiança solidària de 5,8 milions

i més avui que és dia de reflexió. Doncs justament per això, perquè avui és un dia tranquil, sense soroll polític, que convida a la reflexió. Un dia ens vàrem preguntar què ens costaria, això del referèndum. Doncs ja ho veuen. Hi ha un preu desigual. A alguns, de moment, ja els està costant 5,8 milions d'euros quan estan simplement processats però el judici encara els queda

lluny. Una mena de pena anticipada, vaja. I una pena que toca la butxaca, la personal i, costa poc d'imaginar, la de totes les seves famílies. El Tribunal de Cuentas a l'expresident Mas, a Homs, a Rigau, a Ortega i a uns quants més ja els va imposar una fiança de 5,2 milions per la consulta del 9-N. I la caixa de solidaritat va fer curt i els van embargar els seus habitatges particulars. Aquest cop, si ho tinc ben entès, que em sembla que l'hi tinc, la caixa de solidaritat torna a fer curt. I molt. Perquè són molts, 5,8 milions. Complicada, la solidaritat en temps de campanya electoral, curses partidistes entre l'independentisme i una repressió desfermada. Però gràcies a tota aquesta gent vàrem votar l'1-O. I el preu (injust, innecessari, inventat, excessiu i tot el que vostès vulguin) em sembla que hauria d'anar molt més repartit. La solució la trobaran a caixadesolidaritat.cat.

EDITORIAL

Campanya intervinguda per la JEC

Acabem de viure una campanya electoral tant o més anòmala que la que va precedir les eleccions del 21 de desembre del 17 al Parlament de Catalunya, fruit de l'aplicació de l'article 155 i la destitució del govern legítim. Ha estat una campanya intervinguda i marcada de forma decisiva per les contínues ingerències del Tribunal Suprem i de la Junta Electoral Central (JEC), ens en el qual hi ha, com és conegut, dos magistrats que formen part del tribunal que està jutjant els líders del procés independentista entre els quals hi ha, al seu torn, cinc candidats als comicis de demà.

Més que un àrbitre amb la missió fonamental de vetllar per la transparència i objectivitat del procés electoral, com es defineix en les seves funcions, la JEC s'ha comportat com un actor de la campanya amb un protagonisme determinant. Ha gestionat a discreció, i de bracet amb el Suprem, la participació en rodes de premsa i actes electorals dels candidats empresonats a Soto del Real o ha expedientat el president Quim Torra per haver parlat de presos polítics en el missatge institucional de Sant Jordi. Per fer-ho ha comptat, és clar, amb l'ajut inestimable del PP, de Ciutadans i, en menor mesura, del PSC, que s'hi han adreçat amb delit.

Els partits de Casado i Rivera pretenen anar encara més enllà i usar la JEC per eliminar un rival polític: han recorregut contra la candidatura al Parlament Europeu del president Puigdemont, a l'exili. Gairebé ens havíem acostumat a les ingerències de la JEC en l'àmbit periodístic, amb els famosos blocs electorals que bandegen els criteris professionals, però aquesta vegada han entrat de ple en l'àmbit estrictament polític.

De reüll

Maria Palau

Créixer o no ser

El patronat del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) va aprovar a principi d'aquest mes el pla estratègic de l'equipament per als pròxims deu anys. Un dels punts importants que han acordat les tres administracions públiques que integren l'òrgan de govern del museu (Generalitat, Ajuntament i Ministeri de Cultura) és el que afecta la seva anhelada i tan necessària ampliació al pavelló de Victòria Eugènia de la Fira. Als membres del patronat (a alguns més que d'altres, és clar) els ha costat, però finalment han vist

clar el creixement lògic i natural d'aquesta institució, que des que es va inaugurar, el 1934, ha hagut de lluitar contra tota mena d'elements per poder desplegar la seva missió. La falta d'espai al Palau Nacional (que ja van augurar els seus fundadors) ha estat un dels principals frens per poder exposar

les col·leccions amb la dignitat que es mereixen, i encara més ara que el MNAC ha agafat la iniciativa d'incorporar tot l'art català del segle XX, l'assignatura pendent dels museus de capçalera d'aquest país. Al pavelló número 7 de la Fira, s'hi traslladarà la col·lecció d'art modern, fins a tocar la contemporaneïtat, i les exposicions temporals (que ara ocupen unes tristes sales de magatzems). Fins aquí, perfecte. El problema ve quan en l'acord de les administracions no hi surt ni el calendari ni el finançament d'aquest ambiciós pla. Aquesta cançó ja l'hem escoltada molts cops.

Les cares de la notícia

CAPITANA DE L'SPAR CITYLIFT GIRONA

Rosó Buch

Cinquena final

L'Spar Citylift Girona jugarà per cinquè any consecutiu la final de la lliga femenina de bàsquet, després de guanyar a la pista del Cadí la Seu, que ha fet un gran campionat. La capitana de l'equip representa els valors de l'entitat, que està fent molt bona feina des de fa anys, de manera continuada.

PRESIDENT DEL TRIBUNAL SUPREM I DEL CJPJ

Carlos Lesmes

La imatge de la justícia

Un nou informe de la Comissió Europea revela que la percepció que tenen els espanyols sobre la independència del poder judicial de l'Estat és cada vegada pitjor. És el quart més mal valorat dels països de la Unió, només davant de Bulgària, Eslovàquia i Hongria.

MÚSIC

Mark Knopfler

Concert i comiat

El músic escocès, exlíder de Dire Straits, deixarà els escenaris en acabar la gira que l'ha portat al Palau Sant Jordi, a Barcelona. Amb gairebé 70 anys, es veu gran per mantenir l'energia dels concerts, però els seus seguidors poden estar tranquils perquè continuarà component i fent discos.

Tal dia com avui fa...

1 any

Cop de porta
El Constitucional accepta la impugnació de Rajoy del gener, suspèn la candidatura i La Moncloa diu que el president en cap cas ho tornarà a ser.

10 anys

Sí del PSC
José Montilla prepara el PSC per al sí al finançament. El president demana confiança en un acord que garanteix que serà bo.

20 anys

Setge a Milosevic
La Unió Europea endureix el setge a Milosevic amb noves sancions. L'OTAN no usarà la força per fer respectar l'embargament petroler.

Full de ruta

Toni Brosa

Sandro

Les eleccions de demà són prou importants perquè ningú es quedi a casa, i la campanya ens ha deixat imatges preocupants, com ara candidats tancats a la presó, partits conjurats a obrir en canal Catalunya perquè no els agrada com és, debats on despunta l'estil *Sálvame*, amb *hits* com ara les 20 mentides de Pablo Casado en 25 minuts parlats i repertori inacabable d'insults, *gadgets* i interrupcions d'Albert Rivera, o imatges tan grotesques com ara la de Cayetana Álvarez de Toledo signant Constitucions per Sant Jordi. Però és millor centrar-se en coses molt més serioses, com ara la sentència absolutòria de Sandro Rosell.

Alguns podrien dir que s'ha de creure en la justícia, que és lenta i potser arriba tard, però arriba, però aquest cas genera molta més indignació que confiança, perquè Sandro Rosell s'ha passat 643 dies a la presó, se li ha denegat 13 vegades la llibertat condicional, la fiscalia li ha demanat 11 anys de presó i 65 milions d'euros de multa amb l'acusació de cobrament de comissions il·legals, blanqueig de diners i associació criminal, la jutgessa instructora, Carmen Lamela,

L'absolució provoca alegria, però el cas genera molta més indignació que confiança

afirmava en la seva interlocutòria que Rosell "va fer de la delinqüència un hàbit" i, durant aquests quasi dos anys, la família ha tingut el seu patrimoni embargat i els comptes bloquejats. Només hi ha dues coses que puguin motivar aquest intent de destrossar una persona. L'error i la mala fe. Un fa por, perquè seria acceptar que la fiscalia, la jutgessa i la sala del Suprem que ha ratificat les seves decisions s'han equivocat tots junts i de manera coordinada. I l'altra, encara més, perquè equivaldria a reconèixer que algú des del darrere va donar ordres de fabricar un dossier i *afinar* un cas per treure de la circulació Sandro Rosell. En aquest últim cas, no caldria ser malpensat per concloure que no perseguien l'empresari, sinó el president del Barça.

Afortunadament hi ha hagut absolució i per unanimitat del tribunal. A Sandro Rosell ningú li tornarà els 22 mesos perduts i el mal que se li ha fet personalment i socialment, però podrà reprendre la seva vida. En tot cas, pel bé de la justícia espanyola algú hauria d'explicar què ha passat, qui s'ha equivocat i per què aquesta jutgessa ha grimpat fins a magistrada del Tribunal Suprem. I algú altre, amb urgència, hauria d'eliminar l'ús abusiu de la presó preventiva.

Tribuna

Edgar Illas. Professor de literatura i cultura catalanes a la Universitat d'Indiana

Glàndula tiroide

Finalment, als 43 anys ja pateixo una malaltia crònica. M'ha tocat l'hipotiroïdisme. Feia anys que no anava al metge, perquè seguia la màxima de l'avi, que era que al metge hi vas sa i en surts malalt. Però, com Èdip quan marxa de Corint per evitar que s'acompleixi l'oracle tot i que justament la seva fugida fa que es realitzi el seu destí i que acabi matant el pare i casant-se amb la mare, en el meu cas no anar al metge ha provocat que les tiroïdes arribessin a nivells astronòmicament baixos fins que m'he desplomat. Ara, mentre no faci efecte la medicina, estic fet un parrac.

AL'ASSAIG *La malaltia com a metàfora*, del 1978, Susan Sontag fa una connexió entre malaltia i capitalisme. Diu que al segle XIX la malaltia per excel·lència era la tuberculosi perquè, amb la seva dissolució del cos i la voluntat, representava la cara negativa de la producció capitalista i el progrés. En canvi, amb el sorgiment de la societat de consum al segle XX, la malaltia paradigmàtica va passar a ser el càncer, ja

que aquest es concep com un mal que no s'expulsa, d'algú que es queda les coses a dins, generant una mena de consumidor que es consumeix a si mateix.

AL NOSTRE SEGLE, potser la malaltia paradigmàtica ja no és un mal en concret, sinó més aviat la forma crònica de qualsevol malaltia. La condició en què el malalt ni es cura ni es mor es pot interpretar com l'expressió d'un capitalisme que ni ens allibera ni ens acaba de destruir, un sistema que ni ens fa feliços ni tampoc ens maltracta tant per plantar la llavor d'un sistema alternatiu –d'allò que abans se'n deia comunisme. En aquest present crònic, tot –la política, l'economia, la guerra, la nostra independència– es manté perma-

nentment irresolt.

L'ASPECTE SORPRENENT de la malaltia crònica és que tothom en fa ostentació, a diferència de la tuberculosi o del "mal lleig" que s'amagava. I és que, com més anuncies i promous la teva malaltia crònica, més et pots presentar com algú fort capaç de lluitar contra l'adversitat i el mal. Aquesta dinàmica, ¿no és un correlat perfecte del que passa amb el deute financer? Per generar valor, tota empresa, territori o individu ha de mostrar el seu nivell de deute, perquè com més endeutada estigui una entitat en qüestió, més inversors potencials pot atraure i, per tant, més pot pujar el seu valor de mercat. La ironia, doncs, és que, com més malalt o endeutat s'està, més es pot cotitzar. Es pot interrompre aquesta condició crònica global? Costa de dir si el moment de prendre'n consciència, com Èdip quan s'adona del seu destí en l'acte de l'anagnòrisi, és un moment de subjugació màxima o bé un acte inicial d'alliberament en aquesta forma de tragèdia contemporània.

“Com més malalt o endeutat, més es pot cotitzar”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'hàbit d'allò que és superflu, la pèrdua del que és enriquidor

Actualment existeix un gran interès en les relacions socials i menys incumbència a passar el temps amb la instrucció pròpia. La introducció de xarxes socials, portals d'Internet que permeten trobades i les innovacions mòbils ens duu a vincles superflus que permeten allunyar-nos de la solitud i tenir converses i reunions, però s'ha perdut interès en la recerca de moments per tal de nodrir-nos en essència. Es tendeix al que és fàcil. Podem trobar-nos amb gent i tot i així que segueixi existint en nosaltres una sensació de buit.

Fa pocs anys existia una polarització entre aquells qui no eren massa propers a la intel·lectualitat i els qui

volien enriquir-se. Amb la massificació de la informació aquesta dualitat ja no és tan evident. Avui en dia no hauria d'haver-hi cap excusa per no ser propers a allò formatiu, l'accés a material instructiu està a l'abast de tots, potser s'haurien de recompensar d'alguna manera els continguts que puguin resultar més adequats.

Molts desitgem que l'aspecte educatiu prevalgui i el que és va sigui sempre una moda relativa, s'ha de treballar en aquest sentit.

JORDI GONELL BARCELÓ
Sant Vicenç dels Horts (Baix Llobregat)

Maniobres militars a Collserola

El dia 19 de març al matí una columna d'uns 500 militars amb uniforme i armament varen passar pel davant de les instal·lacions

del Centre d'Informació, seu i serveis jurídics i tècnics del parc i del centre escolar CEIP Xiprers, tot resseguint camins també fins al turó de Can Serra i l'àrea d'esbarjo de Santa Creu d'Olorda. Les ordenances del parc de Collserola intenten evitar el pas d'unitats de l'exèrcit prop de centres escolars i es preveu que el seu armament ha d'anar enfundat. També tinc entès que els diferents ajuntaments del parc de Collserola han aprovat en ple demanar la "no presència d'unitats de l'exèrcit en pràctiques ni maniobres per Collserola". Sembla que des del Patronat del Parc i des dels ajuntaments no poden fer res més. És lamentable aquesta prepotència de l'exèrcit espanyol i el seu menyspreu per les nostres institucions.

JAUME VIÑAS TURNÉ
Barcelona

TVE i la pluralitat lingüística

A les tres de la tarda del dia de Sant Jordi vaig mirar el Tlediario de TVE a través del Canal 24 h. Van estar molta estona analitzant el debat polític de dilluns a la nit (que jo vaig veure en directe) i altres notícies d'interès com el premi Cervantes a la poetessa uruguaiana Ida Vitale que, en subtítol, deia premi *Cevantes* (sense erra) el dia de la mort del novel·lista... A les 15.46 van connectar en directe amb la Rambla de Barcelona, van parlar menys d'un minut de roses i de llibres (només escrits en castellà...) i van marxar cap a les llibreries d'Aragó.

A dos quarts de tres havia mirat el TN Migdia, de TV3, havien parlat de llibres en català i també en castellà... Algú no és prou plural.

JOSEP MANEL FONDEVILA
Tremp (Pallars Jussà)

La frase del dia

“L'objectiu del fotògraf és mostrar la realitat, però a vegades canvia polítiques”

John Moore, FOTÒGRAF. AUTOR DE LA FOTO GUANYADORA DEL WORLD PRESS PHOTO 2019

Tribuna

Hèctor López Bofill. Professor de dret (UPF)

Europa en el nou ordre

El fenomen polític global més rellevant que estem vivint en els darrers temps i que marcarà els propers anys ve determinat per la transformació de l'equilibri de poders que es va establir després de la Segona Guerra Mundial. El primer gran sotrac ja es va materialitzar amb la caiguda del bloc comunista i de la Unió Soviètica com a superpotència a partir del 1989 sense que Rússia, per cert, hagi aconseguit en aquestes dècades, i malgrat els diversos esforços, recuperar un estatus d'influència política i econòmica equiparable al que havia desplegat durant la guerra freda (sols hem de pensar que la Federació Russa, malgrat tota la seva grandària i tots els seus recursos naturals, genera un producte interior brut similar al d'Itàlia i presenta un dels índexs de desigualtat més gran del món, amb un 87% de la riquesa concentrada en mans d'un 10% de la població).

PERÒ HA ESTAT SENS DUBTE LA CRISI desencadenada a partir del 2008, així com la substitució generacional dels quadres governants que s'ha succeït en aquest període, allò que perfila un nou horitzó de canvis radicals les conseqüències dels quals encara no podem precisar, però sí que podem intuir. En aquesta deriva ha estat central l'erosió de la democràcia liberal, la qual, a més de produir-se en l'encara principal potència mundial, els Estats Units, amenaça aquell espai que també la va veure néixer: Europa.

AL MEU PARER, EN LA CONCRECIÓ del proper cicle sobre el paper de la Unió Europea al món, un cop consumada la retirada del Regne Unit de l'organització, serà determinant l'evolució dels dos principals estats del continent: França i Alemanya, el primer,

un guanyador formal de la Segona Guerra Mundial, encara que fos *in extremis* i gràcies a la condescendència dels altres aliats occidentals i, el segon, el gran derrotat i el desencadenant del conflicte, que de moment s'ha limitat a conservar la seva hegemonia econòmica sense reclamar la seva correspondència política.

“L'incendi de Notre Dame de París de fa uns dies no deixa de ser una il·lustrativa metàfora de la situació crítica que viu França

L'INCENDI DE NOTRE DAME de París de fa uns dies no deixa de ser una il·lustrativa metàfora de la situació crítica que viu França. Durant el cor de la crisi a la zona euro, l'exministre d'Economia del govern grec, Gianis Varufakis, va vaticinar que els cops especulatius contra els bons sobirans dels estats del sud d'Europa tenien com a objectiu final provocar la fallida de França. El pronòstic no es va acomplir, però els indicadors econòmics no deixen de revelar una situació insostenible. Com assenyalava Ramon Tremosa en el seu darrer llibre, si comparem el quadre macroeconòmic francès amb l'alemany el primer queda molt mal parat: entre el 2008 i el 2018 l'atur va pujar a França del 7% al 9% mentre que a Alemanya va baixar fins al 7%; en aquest mateix període, Alemanya va generar superàvits pressupostaris que li han permès reduir el deute públic fins al 60% del PIB mentre que a França en tots aquests anys s'han generat dèficits públics de fins al 5% que han ampliat el deute públic fins al 100% del PIB.

UN COL-LAPSE A FRANÇA deixaria Alemanya com a senyora absoluta de la Unió Europea. De moment, i per fortuna, les elits polítiques i econòmiques alemanyes defensen una UE com a espai definit per la democràcia i pels drets fonamentals tot essent paradoxal que aquell estat que més va contribuir a demolar aquests valors fins a una escala mai no vista ara sigui el seu principal paladí. Si Alemanya persevera en la democràcia liberal, els riscos, especialment per a aquells que suportem els abusos d'estats que han entrat en un procés autoritari, seran menors. Val més no pensar, per contra, si la principal potència europea torna a portar-nos, com deia Popper, als gossos i a les reixes.

De set en set

Lluís Muntada

Contradiccions pragmàtiques

“El secret per agafar una anguila amb les mans, rau a no voler-la agafar; només l'atraparàs si no la vols retenir”

em va dir un meu tiet fa molts anys, just després que amb l'afany de voler atrapar una anguila, jo hagués clos massa els punys i, d'aquesta manera, hagués afavorit que el cos tubular d'aquell peix llisqués i escapés mansament de les meves mans. Anys més tard, en plena adolescència, una nòvia d'aquelles que pirograven la teva memòria sentimental, va voler tallar la seva relació amb mi d'una manera singularment auxiliadora: ajudant-me a oblidar-la. L'estratègia va tenir un retorn de bumerang, perquè ens continuàvem veient amb assiduitat, ens trucàvem, ens escrivíem..., i cada cop que parlàvem dels nostres futurs, més ocupàvem la plenitud central que deixava el buit pronosticat. Anys després vaig conèixer que Llucià havia parlat bellíssimament d'aquell mateix destret; ho fa quan descriu una illa enmig del mar, que cada cop que un mariner vol fondejar-la, l'illa recula subtil en la distància, cap als llunys, inabastable. Encara de més gran vaig perpetrar un text en què parlava del miracle que no hi hagués cap dia sense miracles tangibles. I vaig conèixer moltes persones, prohoms de pes, que mentre intentaven erradicar el mal, cometien el mal més abjecte. I vaig conèixer cent cinquanta-cinc socialistes, que per justificar l'eliminació de paraules (*pres polític, exili, confinament, repressió...*) eren capaços de deixar anar una cascada quilomètrica de paraules d'oripell. I també vaig saber que mai no seria tan feliç com una temporada en què literalment vaig habitar a l'infern; o l'infern m'habitava. Contradiccions pragmàtiques.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El jutjat investiga 23 policies per l'1-O a Girona

Se'ls atribueix delictes de tortures, lesions i danys contra votants de cinc col·legis

Les mascaretes antipol·lució, útils si s'ajusten

El CSIC demostra que importa més la col·locació que no pas la qualitat del filtre

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Catalunya, en un pol de

FET • El conflicte territorial, el procés i els pactes centren la campanya més crispada i polaritzada que es recorda
MÉS • O 155, o diàleg, o referèndum són les vies que es plantegen com a solució mentre tothom mira de reüll Vox

Emma Ansola
BARCELONA

Tothom l'anomena, però no saben... com és. Aquesta dita, transformada, es podria aplicar a Catalunya i al paper central que ha tingut en aquesta campanya electoral. El conflicte territorial i l'encarcerament preventiu dels candidats del 28-A de Junts per Catalunya i ERC ha bastit una campanya amb actes i afirmacions a voltes crispades, a voltes inèdites i embolcallada sempre de preocupació per l'auge de l'extrema dreta que no s'ha sabut frenar.

Des de l'inici fins al final, les referències a Catalunya han estat presents en tots els actes, ja sigui des dels partits de la dreta com de l'esquerra fins al punt que dijous a la nit els tres candidats, Pedro Sánchez, Pablo Casado i Albert Rivera –el dia abans ho havia fet Pablo Iglesias–, van coincidir a Barcelona per gratar en la bosa d'indecisos.

Guanyar a Catalunya és una catapulta per governar Espanya i els partits s'hi han esmerçat, però sense gaires empaties per allò que també reclama el 80% de la població, un referèndum, o els dos milions que van anar a les urnes l'1-O, la independència. Moltes han estat les referències, sí, i tanmateix poques les solucions que s'han concretat i que es podrien resumir en tres vies: o l'aplicació altra vegada del 155 que proposa el PP i Ciutadans; la via del diàleg amb censura respecte al

referèndum que signa el PSOE-PSC, i, finalment, la via inconcreta de la República, que formulen JxCat i ERC.

Si les solucions no han estat prou definides, menys ho han estat les anàlisis i les reflexions. A tall d'exemple, la candidata popular, Cayetana Álvarez de Toledo, amb un to provocador i crispat no ha tingut problemes a qualificar els dos milions de votants independentistes de "xenòfobs" i "supremacistes". La dreta, especialment el PP, ha fet de la crispació la seva estratègia fins al punt que han arrossegat la formació taronja a endurir el discurs per fer-se un lloc a l'ala dreta.

Les acusacions a les forces independentistes de trencar la convivència no han estat impediment perquè els constitucionalistes se servissin de les mateixes armes. Álvarez de Toledo ha fet un ús constant dels incidents a la UAB, quan un grup de joves protestava per la celebració d'un acte electoral del PP, per captar vots i ahir tancava la campanya a Badalona des d'on insistia que s'oposarà "enèrgicament" a la possibilitat que Oriol Junqueras i Jordi Sánchez recullin l'acta de diputat després del 28-A. Unes traves que comparteix amb Ciutadans, amb què també va anunciar un recurs a la Junta Electoral Central contra la presència de Carles Puigdemont com a cap de llista de JxCat en les europees.

Al llarg de tota la cam-

Rull, Sánchez i Turull, ahir, a través de videoconferència, a l'acte de JxCat a El Born. A la dreta, Rufián i Tardà, en l'acte d'ERC ■ ACN

Les frases

“El PP és l'única alternativa a Sánchez, i els seus aliats colpistes, separatistes i <batasunos>”

C. Álvarez de Toledo
CANDIDATA DEL PP PER BARCELONA

“Cal votar JxCat perquè a aquells que fan tot el possible per apartar-nos se'ls quedi gelat el somriure”

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

panya electoral, l'existència de candidats en presó preventiva sent processats alhora al Tribunal Suprem ha obligat a posar els ulls, més que en cap altra campanya anterior, en la Junta Electoral Central (JEC), que ha hagut de de-

cidir si donar permís als presos polítics que encapçalaven llistes electorals per participar en actes i entrevistes i que fins i tot ha expedientat el president de la Generalitat, Quim Torra, pel seu discurs de Sant Jordi amb l'argument que

feia servir els mateixos postulats que algunes formacions polítiques que es presenten a les eleccions del 28-A.

Diàleg i referèndum

Amb permís de la JEC, hem pogut veure finalment Jordi Sánchez, Oriol Junqueras, Jordi Turull, Josep Rull i Raül Romeva participant en entrevistes i enviant missatges des de la presó de Soto del Real, que aposten pel diàleg i erigeixen les seves formacions com la millor eina per frenar l'extrema dreta a Espanya. En aquest cas, Junqueras ja va avançar

que actuarien de mur de l'extrema dreta i que, per tant, els seus vots, si hi ha perill que la dreta governi amb o sense Vox, seran maons per aquest mur. JxCat, més ambigu en el missatge, sí que, en canvi, ha deixat enrere apostes passades com ara la unilateralitat per centrar-se en el diàleg amb el PSOE sempre que, però, hi hagi la negociació d'un referèndum sobre la taula. Tanmateix, JxCat deixa la pilota a la teulada de Pedro Sánchez i el situa en una cruïlla si amb Podem no en fa prou i els resultats el fan dependre dels independentistes

L'APUNT Últim dia

Emili Bella

De cap manera. Ahir no va ser l'últim dia en campanya perquè la campanya és permanent. L'últim dia és una cosa tan relativa que al capdavant generalment s'acaba transformant en primer dia de moltes altres coses. Dilluns comença una nova etapa en què hi haurà poc marge per mirar enrere, encavalcats com estem en l'encadenament trepidant dels esdeveniments. Per a

qui no vulgui caldo, d'aquí a menys de dues setmanes començarà oficialment una nova campanya. Val a dir que la repressió es fa més feixuga d'explicar que la il·lusió. Abans de demà, només queda desitjar-nos que en aquests nous temps de canvis sobrevinguts, com diria aquell, si l'atzar ens porta lluny, que ens acompanyin els ocells.

el debat

Sánchez va tancar la campanya a Madrid i València exigint que es concentri el vot útil progressista en el PSOE ■ CHEMA MOYA / EFE

Sánchez exigeix tot el vot al PSOE davant un Casado que dona ministeris a Vox

■ Iglesias alerta del pacte PSOE-Cs si el poder econòmic diu "No a «El Coleta»"
■ Rivera rebutja "repartir càrrecs" ■ Abascal aireja sondejos amb 60 escons

per accedir al govern. Les amenaces a la candidatura de Puigdemont també van obligar ahir el president a l'exili a demanar el vot per JxCat per donar un missatge clar i "gelar el somriure" a aquells que "fan tot el possible per apartar-nos".

I de reüll, mirada a Vox

Els últims dies de campanya, coincidint amb els debats televisats, el protagonisme va girar l'esquena a Pedro Sánchez, que les enquestes dels primers dies de campanya assenyalaven com a guanyador, i va instal·lar el focus en les

concentracions nombroses que es registraven als actes de Vox. La ultradreta franquista, que ha estat en boca de tots malgrat no haver estat present en cap debat electoral per decisió també de la Junta Electoral Central, la qual cosa li ha proporcionat grans dosis de propaganda. Ahir, Casado reblava el clau i obria la porta a governar amb el franquisme. Caldrà esperar els resultats del 28-A i observar, en aquest escenari tan polaritzat, si Catalunya rep el cop o, contràriament, això ajuda a esmoreir-lo i pot alçar la veu per explicar on és. ■

David Portabella
MADRID

Donant per fet que demà guanyarà les eleccions, el president i candidat del PSOE, Pedro Sánchez, va fer una crida a concentrar tots els vots progressistes "indecisos entre el PSOE i Podem" i també els vots de la por per l'adveniment de la ultradreta "temible" de Vox. Conscient que el triomf serà inútil si el PP, Cs i Vox sumen els 176 escons que dicten la majoria al Congrés, Sánchez es va oferir com el vot útil perquè guanyar signifiqui governar i "Espanya miri al futur". I això el dia que el líder del PP, Pablo Casado, oferia per primera vegada ministeris a Vox.

En un triple tancament a Toledo, Madrid i el País Valencià —on Ximo Puig es juga la reelecció—, Sánchez va alertar del risc de l'abstenció per un excés de

confiança: "Podem guanyar el 28 i el 29 despertar amb un govern de les tres dretes. No donem res per fet. Ningú pensava que Trump seria president dels Estats Units i ho és." A l'hora de buscar socis, Sánchez no vol dependre d'ERC i el PDeCAT. "Els líders independentistes no son de fiar", argumenta.

Trepitjar-se la mànega

En una entrevista a EsRadio, el president del PP oferia un últim gir de guió convidant l'ultradreta Santiago Abascal a entrar a governar amb ministres, una línia vermella que a Andalusia ni ell ni Albert Rivera van gosar creuar. "Tindrà la influència que vulgui tenir per entrar", oferia Casado a Vox. En l'últim dia de campanya, Casado es va adreçar als que pensin votar Vox o Cs per alertar que "estaran fent un favor a Sánchez".

"No ens trepitgem la mànega", va dir. Si el PSOE agita la por de la fotografia del febrer a Colón de les tres dretes, el líder del PP desvia el focus de la por. "Apel·lo al vot unit i no us deixeu intimidar i que no us vinguin que la foto fa por, la foto d'un pres fent una roda de premsa és el que fa por", sosté Casado al·ludint a JxCat i ERC.

En un esprint final a Valladolid, Lleó i Madrid, el cap de llista d'Unides Podem, Pablo Iglesias, va combatre l'apel·lació de Sánchez al vot útil amb l'avís que el PSOE estarà temptat de pactar amb Cs si els números li donen la suma dels 176 escons. "Perquè al final el PSOE proposa unes coses en campanya i al final ve el poder econòmic i li diu: «Amb El Coleta no, amb Rivera»", prevenia Iglesias.

Amb Inés Arrimadas plantant Barcelona —per

on es presenta— i tancant la campanya a València i Madrid, a Cs es vestien de runners ella, Toni Cantó i Rivera. En contra del que dicten la majoria de les enquestes privades, el líder de Cs abona el sorpasso al PP (ara té 32 escons per 110 del PP). "El PP es desinfla i Cs creix. Els últims sondejos que la llei electoral no permet publicar donen per primera vegada a Cs la possibilitat de presidir el govern d'Espanya", indica. Rivera va atacar Casado per "repartir ministeris [a Vox] quan si algun es despista o es desinfla no guanyem". Cofoi per omplir a València i ahir a la totèmica plaça de Colón, Abascal aireja sondejos que li donen una irrupció al Congrés amb 60 escons. "O la supervivència d'Espanya o el caos i la violència", resumia Abascal sobre el 28-A, situant-se ell en la primera opció. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Si s’impedeix el meu dret a vot no deixaré l’escó buit”

■ L'exconseller i candidat de JxCat per Tarragona, Josep Rull, diu a El Punt Avui TV que JxCat no perdrà cap vot per imposició de la “pretesa justícia espanyola” ■ Revela que escriu un llibre de “coccio lenta”

Jordi Alemany
BARCELONA

Avui farà 432 dies que l'exconseller de Territori i Sostenibilitat i candidat a les eleccions de JxCat per Tarragona, Josep Rull, està en presó preventiva mentre assisteix al judici al Tribunal Suprem. Ahir va concedir per videoconferència des de la presó madrilenya de Soto del Real una entrevista a *El Punt Avui Televisió* en què va explicar que, si els tarragonins li fan confiança, espera poder exercir de diputat fora de la presó, però que si veu que hi ha una limitació dels seus drets polítics, fet que assegura que seria “una autèntica vergonya”, no pensa deixar l’escó buit i l’ocuparà el número dos de la llista.

Rull va assegurar que “no perdrem cap vot per imposició de la pretesa justícia espanyola”, reconeixent que això ja ho havien viscut al Parlament de Catalunya per ingerència del jutge Llarena; però, a diferència d’aquella ocasió, ara es mostra disposat a delegar el vot al Congrés dels Diputats. I ho justificava perquè la naturalesa de les dues cambres és diferent i, en el cas del Parlament, es tractava “de la meva nació” i per aquest motiu “no vaig acceptar de cap de les maneres que Llarena potin negar el mandat democràtic dels ciutadans de Catalunya”.

Josep Rull, durant l'entrevista que el director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, li va fer per videoconferència ■ JOAN SABATER

Davant les crítiques de les formacions unionistes, que consideren una provocació que a les llistes independentistes s’hi presentin candidats en presó preventiva, i que a més ho facin en demarcacions que no són les seves –Josep Rull és de Terrassa–, el candidat de JxCat és contundent en afirmar que “existeix una cosa que es diu presumpció d’innocència i que és inaudit i

una vergonya que ens donin per condemnats” amb tot el debat sobre els indults. Reitera, a més, que en un estat de dret normal té intactes tots els drets com a ciutadà i els drets polítics i, per tant, “em puc votar i puc presentar-me a unes eleccions”. I com que la situació com a “pres polític” i la que viu el país és una anomalia, això explica precisament el sentit i el plantejament de la seva

candidatura –i la de Jordi Turull per Lleida–: “És subratllar aquesta normalitat.” Malgrat tot, assegura a la ciutadania que representarà, que amb la seva experiència com a conseller: “He trepitjat i conec bé el territori.”

I precisament d’aquesta anormalitat en campanya, amb entrevistes i actes des de les presons permeses per la Junta Electoral Central (JEC), Rull

també considera que són decisions que volen “maquillar una situació injusta de base” perquè no haurien d’estar entre barrots, ja que “posar urnes i complir el mandat democràtic de la ciutadania no és delictiu”. Pel candidat, l’Estat espanyol, a través de les decisions de la JEC, “intenta blanquejar” i dissimular que amb la voluntat de “protegir la seva integritat territorial està sa-

crificant el seu sistema de drets i llibertats”. En aquest sentit, hi afegeix que l’Estat “fa por i la majoria dels espanyols encara no en són conscients”, però considera que tapant la boca a la ciutadania per protegir-se demostra debilitat. “Els forts pacten, els dèbils imposen”, va reblar per destacar la seva incapacitat per dialogar.

Per aquest motiu considera que en els comicis del 28-A JxCat ha de ser determinant per “forçar contextos i situacions concretes” i tenir la força per “obrir escenaris de diàleg” amb el dret a l’autodeterminació i el referèndum com a “element determinant i fonamental”. Rull reiterava que no donaran un xec en blanc i que “reforçant la llista del president Puigdemont reforcem el mandat democràtic de l’1-O” amb el doble objectiu d’“impedir el tripartit de dretes i conjurar-nos per evitar un altre 155 a través del PSOE i Cs”. Sobre els millors resultats que donen les enquestes a ERC i el PSC i les crides al vot útil, va assegurar que, si s’haguessin de creure els sondejos, “Quim Torra no seria president de la Generalitat, ni JxCat la segona força al Parlament i la primera dins l’espai del sobiranisme”.

Presó i judici

Rull també va parlar de les jornades esgotadores del judici, de les “mentides” dels testimonis de l’acusació, de l’arbitrarietat de les decisions del jutge Marchena, de la dificultat de relacionar-se amb els fills i l’escalf que signifiquen les cartes que reben, a més de censurar “l’abús de la presó preventiva” a l’Estat espanyol. Amb tot, també va revelar que està escrivint un llibre, però que serà de “coccio lenta”. ■

Les frases de Josep Rull

“L’Estat espanyol fa por i la majoria dels espanyols encara no en són conscients. És massa dèbil per dialogar: els forts pacten, els dèbils imposen”

“És evident que la presó preventiva a Espanya és un abús”

“El més esgotador és estar al Suprem, amb testimonis de l’acusació dient una tirallonga de mentides i no poder dir res”

“Soc un pres polític i subratllar la normalitat és el sentit de la candidatura a Tarragona”

“L’1-O és l’esperit d’un sentiment col·lectiu comunitari i extraordinari i anem a Madrid a defensar-lo en els termes d’unitat, transversalitat i determinació”

“L’1-O vam vèncer com a país, com a nació”

“El dilema és molt simple: o 155 o 1-O. El diàleg només es pot plantejar si nosaltres tenim una posició de força. I ens la donen les urnes i els ciutadans”

“Si haguéssim de creure en enquestes Joaquim Torra no seria president”

“Si s’impedeix el meu dret a vot, que seria una autèntica vergonya, no deixaré l’escó buit, sinó que l’ocuparà el número dos de la llista. No perdrem cap vot per imposició de la pretesa justícia espanyola i això ja hem vist que ha passat al Parlament”

“No donarem xecs en blanc. El dret d’autodeterminació és a sobre la taula i per a nosaltres és un element determinant, fonamental”

“Reforçant la llista del president Puigdemont reforcem el mandat democràtic de l’1-O”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Treballem amb l'escenari d'acabar la legislatura”

■ El vicepresident Pere Aragonès diu a El Punt Avui TV que el govern buscarà reforçar l'estabilitat des del 26-M per respondre a la sentència ■ Creu que la coincidència estratègica amb JxCat és àmplia

El vicepresident Pere Aragonès, en l'entrevista amb el periodista Igor Llongueres als estudis d'El Punt Avui Televisió, a Girona ■ MANEL LLADÓ

Òscar Palau
BARCELONA

No hi ha eleccions catalanes a la vista. Aquest és el missatge que el vicepresident del govern, Pere Aragonès, va llançar en una entrevista ahir als estudis d'El Punt Avui Televisió a Girona, en què va afirmar que tant ell com ERC treballen “amb l'escenari d'acabar la legislatura”, iniciada no fa ni un any, i va defensar que l'acord de govern amb JxCat funciona “raonablement bé”. És més, Aragonès es proposa “seguir reforçant” l'alian-

ça, que en les últimes setmanes s'ha fet evident que no té la majoria al Parlament arran de l'aprovació d'una moció que reclama una qüestió de confiança al president Torra. Per això va recordar que no hi ha cap altre govern alternatiu i es va conjurar per treballar un cop superat l'actual cicle electoral a fi de “reprendre les converses”, sobretot amb la CUP i els comuns, per recuperar suports a la cambra. El també conseller d'Economia i Hisenda, de fet, no descarta encara que els comuns donin suport als pressupos-

tos del 2019 quan s'hagi “aclarit el panorama”, tot i que reclama apuntalar el govern no tan sols per això o per tirar endavant polítiques econòmiques i socials, sinó també per preparar una resposta unitària al Suprem: “Vindrà una sentència i necessitem un govern fort que la pugui gestionar”, sosté, sense apuntar per on pot anar.

Aragonès creu que “en termes polítics la sentència ja està escrita”, perquè l'Estat “s'hi juga moltes coses” i ha mantingut les acusacions de rebel·lió i de malversació, de la qual “no

hi ha proves”, amb l'únic fet de “revestir jurídicament una persecució política”. A ell mateix, que aquesta setmana ha evitat declarar al Suprem, l'ha investigat la Guàrdia Civil i el jutjat 13 de Barcelona va intentar imputar-lo en una causa paral·lela que el TSJC va desestimar, en un fet –la investigació d'uns mateixos fets des de diversos tribunals– que denunciava perquè “genera una indefensió molt clara”.

Entretant, el seu departament seguirà treballant per exemple en l'assumpció plena de les competèn-

cies de l'Agència Tributària, en què “encara queda una mica de marge”, amb accions com ara la unificació dels pagaments d'impostos estatals de tot el sector públic català, que generarà estalvi econòmic i millorarà l'eficiència. “El 155 ho va aturar amb un criteri purament polític, però al llarg d'aquest any ho recuperarem”, referma.

Guanyar demà

Abans que res, demà hi ha unes eleccions decisives en què “per primer cop pot guanyar un partit independentista”, un fet que el

també adjunt a la presència d'ERC subratlla que seria bàsic per influir en un eventual govern socialista en la nova legislatura. “Si el PSOE té les mans lliures amb un resultat que li permeti moure's a banda i banda, tindrà més possibilitats de poder escapar-se dels nostres plantejaments”, adverteix, per la qual cosa reclama “un gran resultat de l'independentisme d'esquerres” el 28-A, “per tenir una incidència i obrir un escenari de diàleg i negociació política”. Aragonès, que es va assegurar amb l'executiu espanyol fins que aquest va rebutjar la figura d'un relator i va convocar eleccions, avisa que “no és realista” pensar que el PSOE accepti d'entrada les condicions del sobiranisme, però avisa que persistiran en el diàleg perquè “la solució només pot ser política, ja que si és penal l'Estat no tindrà una pacificació del conflicte”. I el final, segons ell, no pot ser cap altre que una votació “on la independència, per la qual aposten la majoria dels catalans, sigui una de les opcions”.

Aragonès creu que caldran “aliances àmplies” al Congrés, però també als ajuntaments, per acumular més força i aprofitar “tots els espais de poder” per avançar vers l'autodeterminació. I, òbviament, JxCat en serà peça essencial. En aquest sentit, justificava que no s'hagi pogut dibuixar “un paraigua comú” pels escenaris electorals, però reflexiona que la pregonada unitat estratègica ja hi és *de facto* en la petició que s'obri una negociació que acabi en un referèndum. “Hi ha diferències de retòrica, però a la pràctica i en les mesures concretes, tot i que no sigui explícit, hi ha un acord bastant gran, la coincidència és àmplia”, conclou. ■

Les frases de Pere Aragonès

“Els mateixos fets s'estan analitzant des de tribunals diferents per poder investigar de manera paral·lela i això genera una molt clara indefensió”

“En termes polítics la sentència està escrita, l'Estat espanyol s'hi juga moltes coses”

“No és realista pensar que resoldrem en setmanes un conflicte de segles en termes històrics”

“No ens mourem de la taula del diàleg, això ha d'acabar en una votació on la independència sigui una de les opcions”

“Cal un gran resultat de l'independentisme d'esquerres per tenir una posició de força”

“Hi ha diferències de retòrica amb JxCat, però a la pràctica i en les mesures concretes hi ha un acord bastant gran encara que no sigui explícit”

“A partir del 26-M cal reforçar l'estabilitat parlamentària del govern i reprendre les converses amb els grups que ens poden donar suport, els comuns i la CUP”

“Necessitem un govern fort que pugui gestionar la sentència”

“M'agradaria acabar la legislatura, i aquest és l'escenari amb què treballa ERC. Tenim uns socis i un acord de govern que funciona raonablement bé”

“Després del 26-M veurem si és possible aprovar els pressupostos o no”

“És d'una hipocresia absoluta que el PSC al Parlament exigeixi que es paguin les pagues extres i que la seva cap de llista amenaci d'impugnar-ho al TC”

“L'Agència Tributària encara té marge per assumir totes les seves competències”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont apel·la a reeditar la remuntada de JxCat del 21-D

El president exiliat demana que no es reservi el vot per al 26-M davant del perill que la JEC l'aparti de les europees ■ Sánchez, Turull i Rull es reivindiquen com el vot útil per la llibertat individual i col·lectiva

Emili Bella
BARCELONA

Emoció desbordada ahir en el final de campanya de Junts per Catalunya. Sobre les ruïnes de la Barcelona del 1714, a El Born, presó, exili i història van convergir en una emotiva connexió per videoconferència entre Carles Puigdemont, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, que va fer saltar llàgrimes entre el miler de congregats. "Això ha de ser una festa de final de campanya per demanar el vot, així que cares alegres i endavant", els va demanar la parella de Sánchez, Susanna Barreda, davant les cares emocionades dels presos polítics, especialment de Turull.

Puigdemont va rememorar la remuntada del 21-D, quan JxCat va quedar finalment al davant d'ERC malgrat les enquestes i va fer una crida a reeditar aquell *sorpasso*: "Som els que estem acos-

tumats a tenir-ho tot en contra. Som els que remuntem a les enquestes. Som els que fem més nosa a la coalició del 155." En aquest sentit, va reclamar als indecisos que no es reservin el vot a JxCat per al 26-M davant la possibilitat que la Junta Electoral Central (JEC) aparti Puigdemont com a cap de cartell en les europees a petició de Ciutadans i el PP.

El president exiliat i els tres caps de llista presos a Soto del Real van reivindicar-se com el vot útil, desacomplexat, sense por, per assolir la llibertat personal i col·lectiva i "culminar" l'1-O. "Per fer-nos lliures només hi ha una manera, votar lliures. Votar JxCat", va arengar Sánchez. En una referència indirecta a unes declaracions de Gabriel Rufián (ERC), el candidat per Barcelona va advertir que "mai ningú ha de sentir vergonya per haver defensat una urna ni mai ningú ha de demanar perdó per

Acte final de JxCat ahir a El Born, en connexió amb l'exili i la presó ■ EFE / TONI ALBIR

haver participat" en el referèndum. També va prometre anar al Congrés "a parlar clar": "Nosaltres no ens amaguem sota cap silenci."

El final de campanya -que va començar amb una mica de retard perquè la sala de videoconferències de la presó estava ocu-

pada per Oriol Junqueras i Raül Romeva, que estaven participant en el míting final d'ERC- va reunir en un mateix acte els últims tres presidents de la Generalitat: Quim Torra, Carles Puigdemont i Artur Mas, a més del candidat al Senat des de l'exili Jami Mata-mala i la presència sorpre-

sa del pare del nen de tres anys de Rubí mort en l'atemptat de la Rambla de Barcelona, que va demanar el vot per a JxCat. Tota la carn a la graella en un dels actes més emotius de la trajectòria política i vital de Mas, segons va explicar ell mateix. Tot seguit va alertar: "Això no va només

de sentiments, va de vots." El 129è president de la Generalitat va certificar que l'Estat espanyol no ha pogut impedir que es parli de Catalunya al món, ni que el sobiranisme català "condicioni tota la política espanyola": "Gràcies a això hi ha un president espanyol que ho va deixar de ser per la política catalana i un altre que ha hagut de convocar eleccions."

Torra va retreure que el

Les frases

"No deixem per al 26 de maig allò que puguem votar aquest diumenge"

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

"Per fer-nos lliures només hi ha una manera, votar lliures. Votar JxCat"

Jordi Sánchez
CAP DE LLISTA PER BARCELONA

partit socialista no hagi demanat perdó per haver aprovat amb el PP i Cs l'article 155. "Teniu la certesa que no el tornaran a aplicar?", va qüestionar.

I la número tres per Barcelona, Míriam Nogueras, va avisar: "Depèn de vosaltres que el 28-A siguin les últimes eleccions espanyoles." ■

Asens acusa el PSOE i ERC d'amagar futurs pactes

El candidat d'En Comú Podem acusa Sánchez de ser un "camaleó polític"

Redacció
BARCELONA

El candidat d'En Comú Podem a Barcelona per a les eleccions del 28-A, Jaume Asens, va acusar ahir el PSOE i ERC de mantenir un "silenci vergonyós" sobre futurs pactes i va afirmar que Pedro Sánchez és "un camaleó polític", i Gabriel Rufián, "una ruleta russa". "ERC ha mantingut un silenci vergonyós, com el PSOE, quan els hem preguntat

amb qui volen pactar. ERC és una ruleta russa, que diu una cosa al Congrés i una altra al Parlament", va afirmar, mentre que "Pedro Sánchez és un camaleó polític -va dir-, que canvia de color segons qui té al costat. Pot ser lila o taronja, fins i tot blau, com van fer a Tarragona. Però el color preferit de Sánchez és el taronja", amb referència a Ciutadans. "Hem preguntat molts cops a Batet i a Sánchez amb qui prefereixen pactar. La resposta? El silenci. Perquè, si poden escollir, triaran Ciutadans. Ho han fet a Tarragona, a Lleida, a Badalona...", hi va afegir.

Asens va tancar la cam-

panya d'En Comú Podem acusant d'incoherents els republicans, als quals va retreure haver pactat amb la dreta, tot enarborant la bandera de les esquerres. "Mentre ERC negociava amb el partit del 3%, jo posava querelles a la família Pujol", va afirmar. El candidat va reivindicar la seva formació com la condició perquè hi hagi diàleg i una solució política al conflicte a Catalunya. "Volem governar a Espanya per desjudicialitzar el conflicte català i treure els presos de la presó", va asseverar, i hi va afegir: "Ens presentem a aquestes eleccions per fer net i posar fi a la corrupció i a les clavegueres."

D'esquerra a dreta, Jaume Asens, Joan Mena, Aina Vidal, Mar Garcia i Gerardo Pisarello ■ ACN

La número dos de la candidatura, Aina Vidal, també va acusar el PSOE i ERC de compartir "la mateixa estratègia de la resignació" i va etzibar a ERC que "hauria de sentir vergonya de copiar els lemes del PSOE més caspós i fosc". La número tres de

la llista, Mar Garcia, va reivindicar el vot dels que "ningú" esmenta, "els immigrants, les dones que exerceixen les atencions, els nens i el col·lectiu LGTBI", mentre que el número quatre, Gerardo Pisarello, va asseverar que els comuns "encara poden

guanyar". Joan Mena, el cinquè de la llista, va reclamar al seu torn a Ciutadans que "demanin disculpes" per haver "boicotejat i insultat el model educatiu català", i va reivindicar la immersió lingüística, que el partit taronja, va dir, "es vol carregar." ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC demana un “últim esforç” per guanyar

Junqueras, Romeva i Rovira coincideixen en directe en la cloenda a Badalona ■ Avisen que el PSC “no és de fiar”

Oscar Palau
BADALONA

Oriol Junqueras i Raül Romeva, des de la presó, i Marta Rovira, des de l'exili, van fer una crida conjunta ahir a fer “un últim esforç” que permeti a ERC guanyar diumenge les eleccions espanyoles a Catalunya, tant al Congrés com al Senat. Davant vora 4.000 persones vingudes d'arreu, i amb constants crits de “llibertat”, els republicans van tancar la campanya a Badalona amb una inèdita i emotiva connexió simultània amb la presó i l'exili, en què els líders represaliats van reclamar que demà “cap vot es quedi a casa”. “Som l'únic partit independentista que pot guanyar aquestes eleccions”, refermava Junqueras, que creu

Les frases

“Demaneu un vot clar pel projecte de república i tornar-lo a legitimar a les urnes”

Marta Rovira
SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

“Tots els vots que volen canviar profundament la realitat s'han de concentrar en ERC”

Oriol Junqueras
CANDIDAT D'ERC AL CONGRÉS

que són el partit que “millor que ningú” pot culminar el camí cap a la república. “Guanyant i guanyant ens acostem a l'objectiu pel qual sempre hem treballat, ens hem mantingut fidels, i que cul-

minarem”, indicava. “No deixem escapar aquesta oportunitat, és moment de mobilitzar tothom”, subratllava també Rovira.

Davant les enquestes que els situen frec a frec amb el PSC, Junqueras enviava igualment un missatge a qui pugui dubtar en el vot. “El Partit Socialista no és de fiar”, etzibava, tot recordant el seu suport al 155, que es va aixecar de la taula del diàleg per convocar eleccions o que ja va pactar amb Cs el 2015. “L'única garantia que el PSOE no pacti amb Cs és que ERC sigui molt gran”, resumia al seu torn Romeva, que transmetia la seva energia “per obtenir un resultat històric” demà. “No deixem escapar aquesta oportunitat”, tancava Rovira, que també feia una crida a fer do-

Rufián mostra una samarreta regalada a Junqueras, en presència de Romeva i Rovira ■ EFE

nacions a la caixa de solidaritat per fer front a les altes fiances imposades als últims 30 processats pel jutjat 13 de Barcelona.

Els republicans van posar tota la carn a la graella, i van intervenir bona part dels seus candidats a les europees i al Senat —on van reclamar també el vot per trencar la majoria absoluta del PP—, a més dels principals líders institucionals i els companys de coalició de Sobiranistes, Joan Josep Nuet i Elisenda Alamany, que van agrair la possibilitat de “sumar” i expressaven la voluntat d'esdevenir la llista “que

representa el mur del 80%” de catalans. “Només hi ha dos missatges possibles quan s'obrin les urnes diumenge: o l'aval al 155 o el vot a la llibertat”, ressaltava Roger Torrent, president del Parlament. “A Catalunya això va de PSOE o d'ERC, i cap vot catalanista pot anar al PSC”, reblava el vicepresident, Pere Aragonès. Va tancar l'acte el número 2 de la llista, Gabriel Rufián, que va fer pujar Joan Tardà per rebre una ovació, i que lamentava que s'està tornant a debatre “temes que estaven del tot tancats”, i oferia la mà als catalanistes amb

valors democràtics i anti-feixistes. “Plantar cara costarà més que mai, però alguns de nosaltres no deixarem de fer-ho”, prometia. “Hem de fer que ERC guanyi les eleccions als seus carcellers”, cloïa.

En una carta manuscrita, Junqueras també va demanar un últim esforç als militants per guanyar unes eleccions que “torren a ser un plebiscit entre repressió i democràcia”. “No podem permetre que s'imposin els del 155”, hi demanava, abans de reclamar: “Necessitem ser forts i obligar el PSOE a respectar Catalunya.” ■

El PSC es veu com l'únic que ofereix “esperança”

Batet fa una crida als indecisos per poder garantir un govern socialista

Redacció
BARCELONA

La cap de llista del PSC, Meritxell Batet, va afirmar ahir al vespre que el PSC es “deixarà la pell, encara que sigui sense fer campanya, fins a l'últim minut” per aconseguir els vots que garanteixin un govern socialista. En l'acte de tancament de campanya, amb la joventut del PSC, Batet va

fer una crida als indecisos, als quals va alertar que el 29-A “serà tard”, en referència al risc que sumin les tres dretes, i va dir que “encara hi som a temps”. “Si volem Pedro Sánchez, votem Pedro Sánchez”, hi va afegir, presentant el PSC com “l'únic” que ofereix “esperança, il·lusió i propostes”.

Al matí, el PSC va fer un acte amb els candidats al Senat per les quatre circumscripcions. El primer secretari, Miquel Iceta, va lamentar la “involució” experimentada per la dreta espanyola. Iceta creu “en

Meritxell Batet i Miquel Iceta, en l'acte de tancament de campanya amb la joventut del partit ■ SÍLVIA JARDÍ / ACN

una dreta democràtica i liberal”, i va ironitzar: “Pensem si no trobarem a faltar Mariano Rajoy, i qui ens ho anava a dir.” El PSC insisteix que cal una victòria rotunda del PSOE diumenge perquè no es repeteixi el tripartit de dreta i extrema dreta d'Andalusia. “El 28 d'abril esperem poder derrotar la dreta de les tres cares —PP, Cs i Vox— i que, en el procés de reflexió que necessàriament s'obre en els partits després d'una derrota electoral, la dreta espanyola pugui retrobar-se amb arrels liberals i conservadores que no siguin contradictòries i incompatibles amb els drets i les llibertats”, indicava Iceta, tot lamentant que la pugna per l'hegemonia hagi obert una “competició per veure qui és més de dretes”, on no està clar qui guanya “perquè cada dia se superen els uns als altres”. ■

Fachin recorda que l'únic vot útil és el vot rebel

Redacció
BARCELONA

El candidat del Front Republicà, Albano Dante Fachin, va insistir ahir que “el vot útil és el vot rebel, que no té por i que no fa càlculs electorals”, i va fer una crida a votar amb el cor i no amb el cap, reivindicant-se com una formació que perseguirà l'alliberament de la terra de manera activa. En l'acte final de campanya a Barcelona, Mireia Boya va criticar el govern català: “No ha foter res durant aquest any i mig, ha renunciat al mandat i està mullant les paretres de l'1-O. Cal aixecar-nos i denunciar-ho!” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Candidat a l'alcaldia de Tarragona per Ciutadans

Rubén Viñuales

“No hi ha involució, som un país molt garantista”

DEFENSA • “El 155 es va haver d'aplicar i els efectes tampoc han estat demoníacs” **TO** • “Pots defensar les teves creences amb fermesa però sent amable” **REPTES** • “A Tarragona cal potenciar els barris, solucionar el problema de la neteja i promocionar millor la ciutat”

Laia Bruguera
BARCELONA

Com la majoria dels alcaldables de Ciutadans, Rubén Viñuales confessa que va arribar a la política “per casualitat”. Uns contactes el van posar en contacte amb Albert Rivera, el seu missatge li va quadrar i va acabar fent el pas, ara fa vuit anys.

Diuen de vostè que cau bé a tothom i el seu discurs és molt serè, tant que no sembla que sigui de Ciutadans.

M'ho diu molta gent. Crec que pots defensar les teves creences amb fermesa però sent amable, sense fer servir un to agressiu. Jo als companys dels partits independentistes els dic: “Vosaltres sou independentistes, jo no, això és clar; a partir d'aquí, parlem del que podem fer per la ciutat.” Ho tinc bé perquè faig política municipal, no crec que jo funcionés al Parlament o al Congrés.

Però se sent incòmode amb el to de la majoria dels seus companys de partit, molt més dur?

No. Hi ha companys que ho estan passant molt malament. A Tarragona no hi ha tanta crispació i això fa que visquem les coses d'una manera diferent, però en altres localitats, com ara Calafell, a la seu de Ciutadans li han fet de tot.

Quina és la solució al conflicte català?

A Catalunya hi ha un problema, i és que les institucions han estat dominades només per una ideologia encaminada a un únic fi, la independència. Són forces que no representen ni el 50% dels que van votar i haurien de treballar per a tots.

L'educació també és un debat que genera molta tensió, però és una realitat que les aules també estan encaminades a una idea, que Catalunya no forma part d'Espanya o no hauria de formar-ne part. La solució és fer més pedagogia i un projecte d'Espanya més engrescador. Oferir una Catalunya millor dins d'una Espanya millor i una Europa millor. Cal almenys que els que ara ho pensen vegin que Espanya no és l'enemic.

Amb les càrregues de l'1-O o el 155, anem per mal camí per aconseguir-ho...

Ningú pot estar content de l'1 d'octubre, però quan tothom estira la corda, passen aquestes coses. Puigdemont i Torra l'han estirat tant que es creen situacions que

Lluny de les “grans estridències”

Tarragoní de soca-rel, Rubén Viñuales compagina la feina a l'Ajuntament amb la d'advocat. Fa un any va deixar les classes a la universitat. No podia amb tot. Per això mateix va pensar-se molt si tornar a ser el cap de llista per Tarragona. Té una filla de tres anys i en venia una altra. “Soc humà i sentia que em perdia moltes coses”, confessa. Ara la petita té tres mesos i ell fa campanya. Pensa que Cs dona veu a les persones que, com ell, se senten catalanes i espanyoles alhora, “sense grans estridències”.

FERNANDO DE NOGUERA

no agraden.

La majoria de ciutadans estan a favor d'un referèndum. No hi ha crítica cap al paper de l'Estat, que s'ha enrocat i no vol ni parlar-ne?

Diuen que un 80% dels ciutadans volen un referèndum i jo encara estic buscant d'on surt la xifra. El referèndum és una figura prevista en la Constitució i no ens podem saltar la llei: hi ha unes normes i requisits per fer-lo. Crec fermament que hi haurien de decidir tots els espanyols.

El 155 ha estat una solució, una tireta o un càstig?

Que es declarés unilateralment la independència va ser un fet molt greu, per això es va haver d'aplicar el 155, i els efectes tampoc han estat tan demoníacs.

Se sent còmode retirant llaços de la via pública?

No és el meu somni anar a la Rambla per deixar-la com estava abans, però la via pública és de tots. No m'agrada que s'hi pintin llaços ni banderes d'Espanya ni de Kuala Lumpur. No es pot permetre la utilització unilateral de la via pública, si vols reivindicar tens moltes altres maneres.

L'any passat, durant el ball de Dames i Vells, un clàssic de Tarragona, es va cremar una fotografia del rei i es va simular tallar el cap a l'alcalde i un guàrdia civil. Vostè es va desmarcar de les crítiques dels seus companys de partit. Per què?

Diuen que un 80% dels ciutadans volen un referèndum i jo encara estic buscant d'on surt la xifra

Amb bona intenció però amb una manca de context, es va malinterpretar la festa. Jo sempre defensaré el dret a la sàtira, forma part del nostre genoma. El ball és una tradició de 500 anys, s'ha fet en èpoques molt fosques. Ens pot fer més o menys gràcia el que s'hi diu, però hem de posar el llistó a l'altura justa; si no, és un perill.

I quan es porta a presó Valtonyc o gent que crema fotos del rei, què en pensa?

Estrasburg ja va dir que la crema de fotos no és delictuosa. Amb Valtonyc, si els jutges han decidit que sí que s'ha comès delictuosa de calúnnia i injúries, ho hem de respectar, igual que hi ha moltíssimes sentències absolutòries.

Però creu que Espanya viu una involució en drets com ara la llibertat d'expressió?

No. Jo soc advocat i crec que som un país molt garantista. Hauríem de fer un exercici de dret comparat: a Alemanya no po-

den existir els partits independentistes, són il·legals.

Tarragona té un gran problema amb la neteja. Com es pot afrontar?

D'una banda, cal atacar l'incivisme. S'ha de ser més dur, crear la figura dels agents cívics i aplicar la normativa que ja existeix: per cada 40 euros de multa, 4 hores de treballs en benefici de la comunitat. Pel que fa a la neteja, l'actual contracte es divideix en un 60% de recollida i un 40% de neteja, i s'han d'invertir els percentatges. I s'han de planificar actuacions urbanístiques en àrees especialment degradades.

A canvi de l'abstenció en els pressupostos del PSC van aconseguir que s'aproves el seu pla de xoc de barris. En què consisteix?

Des de fa 7 o 8 anys hem anat recopilant les mancances de la ciutat. Hem fet el diagnòstic, hem decidit les actuacions necessàries, hem establert les prioritats i hem fet un calendari. En total tot suma 8 milions, tot i que alguna cosa hauria d'anar a part, com el barri del Port. El pla anual que s'ha aconseguit aprovar és de 2 milions, però s'ha fet molt poc.

Quines propostes té Cs per revitalitzar el comerç?

No hi ha una solució màgica, però volem mediar per aconseguir que la pujada del preu dels lloguers sigui progressiva, bonificacions fiscals per a emprenedors, mo-

dernitzar l'administració local i reduir la burocràcia i tenir llibertat d'horaris com a Salou o Vila-seca. Aquesta temporada ens arribaran 26 creuers en dies festius i s'ho troben tot tancat, fet que suposa perdre moltes oportunitats. Complim els requisits per ser declarat municipi turístic.

Per què no els hi han concedit?

Vam presentar la moció i només faltaven uns informes preceptius però no vinculants, però és al calaix de la regidora de Comerç.

Vostè ha dit que s'ha de promocionar molt més la ciutat. Com?

L'Ajuntament va fer fora 20 treballadors dels museus. El Circ Romà és enorme i a vegades només hi ha dos treballadors. Cal invertir més en personal, que són la cara visible, i apostar per formes més modernes d'explicar la història per arribar a nivells òptims de recaptació i poder fer que el 30 per cent vagi a promoció. El sistema ha de ser sostenible, tot i que també ens cal ajuda de la Generalitat.

Per què ha optat per una candidatura de perfil tècnic?

L'Ajuntament mou 221 milions de pressupost i té 1.200 treballadors, necessita gent preparada al capdavant de cada àrea. Ho volem fer bé i crec que tenim un projecte que pot agradar a tothom. Sé que aquí, a Tarragona, em voten independentistes.. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Qui gemega ja ha rebut

La sentència del Tribunal Constitucional ha desagradat a la premsa. A la de Madrid, i no a tota. L'ABC es queixa: "L'adoctrinament és present en tots els racons de l'ensenyament." *El Mundo* clama: "El TC no resol la imposició lingüística. Professors no nacionalistes es queixen que els docents estan «ligats de mans i peus» i que el castellà està en inferioritat." Qui treu foc pels queixals és Libertaddigital.com: "El Constitucional, aliats formidables dels separatistes. Avala l'erradicació de l'espanyol a l'escola catalana." A la resta de la premsa espanyola, res o gairebé res.

Fer el milhomes amb qui no es pot defensar

Burla als presos polítics queixosos de les condicions carceràries: "Caldrà revisar el sistema penitenciari espanyol, perquè és clar que les presons de l'imperi no estan pensades per als catalans."

La formidable cortina de fum de Catalunya

Luisa del Rosario l'encerta: "En comptes de debatre sobre el model econòmic [...] i les pensions [...], només sentim ximpleries i superficialitats sobre Catalunya, el 155 i la «unitat» d'Espanya."

Diu que al final només és un Barça-Madrid

J.M. Marqués Perales escriu: "Si la capital d'Espanya fos una altra, els catalans es relaxarien força, perquè bona part de la seva qüestió històrica és la competència entre Barcelona i Madrid."

La demagogia dels fets

Seat organitza una sessió per explicar l'estratègia de futur de l'empresa, però el que interessa a un determinat sector de la premsa no és això, sinó allò altre de l'independentisme, que sembla que no acaba d'enfonsar l'economia. I, a sobre, va i diuen que "el nacionalisme" no afectarà cap inversió perquè ells "es dediquen a fer i vendre cotxes". Ara, el periodista arrenca l'exclusiva que "un dia" —un— van tenir un problema pel retard "d'un camió". Un.

Una imatge val més que mil paraules

L'il·lustrador Padylla, al diari *La Provincia*, valora així com una campanya pot orientar el vot de l'elector, no d'acord amb els seus interessos, sinó amb el missatge que se li ha transmès. A *El Adelantado de Segovia*, Miguel Ángel Herrero tira pel dret. S'ha de votar de manera "que no governin els independentistes catalans i bascos, ni la ultraesquerra bolivariana que aguaita contra la unitat d'Espanya, ni els proetarres." I Amador Pérez, a l'*Opinió de Zamora*, reflexiona: "És possible que als militars els neguitegesin més els fets catalans que la conducta del PP."

La seu de la CUP va aparèixer pintada amb amenaces al partit i amb un missatge favorable a Vox ■ EL PUNT AVUI

Atacs feixistes en els últims dies de campanya

■ Un menor va ser agredit a Mataró, i la seu de la CUP a Barcelona va aparèixer pintada amb amenaces

Redacció
BARCELONA

Un jove de 15 anys va ser agredit dijous a Mataró amb una pistola de balins. El menor, que vestia una samarreta antifeixista, va rebre l'atac quan un cotxe amb tres homes a dins es va aturar davant seu i els ocupants van començar a disparar. Durant l'atac, els agressors li van cridar "Visca Vox, fill de puta". El jove va haver de ser atès a l'hospital de Mataró i ja ha presentat denúncia pels fets.

Segons Pau Morales, portaveu de Jovent Republicà, organització juvenil d'ERC a la qual pertany el ferit, l'agressió és "una conseqüència de la banalització del feixisme per part de la dreta i que es tolera per part de l'esquerra espanyola". En una línia similar, la candidata de Jovent Republicà al Congrés, Marta Rosique, va afirmar que "l'única opció capaç d'aturar el feixisme i a la vegada avançar cap a la independència és ERC".

D'altra banda, la CUP va denunciar a través de les xarxes socials la pintada que va aparèixer ahir al

matí a la seu del partit a Barcelona. En la pintada es pot llegir "Mujeres, vamos a por vosotras". La formació anticapitalista va denunciar via Twitter que "l'extrema dreta i el feixisme són regressió i vulneració dels drets de totes les persones", i que "cal

La frase

“L'agressió és una conseqüència de la banalització del feixisme per part de la dreta”

Pau Morales
PORTAVEU JOVENT REPUBLICÀ

aturar-los”.

Aquests atacs feixistes no són els primers que es produeixen ni a Mataró ni a Barcelona. Com va denunciar Jovent Republicà en el seu comunicat, fa poc més d'un any "un altre mataroní va ser víctima de l'agressió d'un grup de feixistes" i fa dues setmanes els van atacar el local. La seu de la CUP també ha estat objecte de diversos atacs per part de grups d'extrema dreta. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Emoció a la meta republicana

GESTA • Rai López arriba a Waterloo després de recórrer 1.300 quilòmetres en 34 dies **REBUDA OFICIAL** • L'expresident Carles Puigdemont dona la benvinguda a casa seva a l'ebrenc que ha recollit firmes de suport a l'autodeterminació

Natàlia Segura

Waterloo

Sentiments a flor de pell en arribar a la meta reivindicativa perseguida durant més d'un mes per lluitar a favor del dret a l'autodeterminació català. En Rai López, un jove ebrenç que va sortir de Cervera de la Marenda, a la Catalunya del Nord, amb la vista posada a Waterloo, on viu exiliat el president Carles Puigdemont, va trepitjar ahir finalment la Casa de la República després de recórrer 1.300 quilòmetres en 34 dies. Un trajecte amb el qual volia recollir signatures de suport al dret a decidir dels catalans i donar visibilitat a la situació dels presos polítics i exiliats independentistes.

Acompanyat del grup de su-

port que ha caminat amb ell a través de França i Bèlgica l'últim mes, en Rai no va poder contenir les llàgrimes en saludar Puigdemont i finalitzar aquest projecte que ha anomenat Camí per la República i amb el qual ha volgut ajudar a internacionalitzar la causa catalana. "Ha sigut molt emotiu", va assegurar als mitjans de comunicació i també a les xarxes socials, on ha sigut molt actiu narrant el seu trajecte.

Segons en Rai, el suport rebut durant el camí a través de França ha sigut "magnífic" i creu que era "difícil" no donar-lo perquè demanaven el suport al "dret d'autodeterminació i la llibertat dels presos polítics i exiliats". "Hem explicat poble a poble pel territori francès el que està passant a Catalunya", va afirmar ahir.

Ja a dins la casa, on també hi

L'ebrenç Rai López amb Carles Puigdemont en arribar, ahir, a la Casa de la República després de recórrer 1.300 quilòmetres ■ ACN

havia l'exconseller Toni Comín i el candidat al Senat Josep Maria Matamala, Puigdemont va insistir que s'asseguessin al sofà a descansar després del periple, però a l'inquiet d'en Rai encara li quedava una parada més, el Parlament Europeu.

Eurocambra

Desafortunadament, no va ser a temps de registrar les signatures de suport a l'autodeterminació recollides al llarg del trajecte perquè l'eurocambra ja ha tancat les seves portes en espera dels nous inquilins que arribaran al juliol després de les eleccions europees del 26 de maig. Tanmateix, l'activista ebrenç va fer una "entrega simbòlica" de les firmes i promet entregar-les formalment quan reobri passats els comicis. "Esperem tenir una resposta oficial", va reclamar. ■

10 ANYS CAMINANT JUNTS
2009-2019

GIRONÈS, TERRA DE PASSEIG
Guies de natura

Senderisme guiat 2019
Mou-te!

PRÒXIMA SORTIDA
DIUMENGE 5 DE MAIG

La ciutat dels quatre rius
Girona

Una sortida ornitològica per natura urbana acompanyats d'un guia de natura. (Dificultat baixa)

APUNTEU-VOS!

Sortida: A les 10:00h*
Durada: 3'5 hores (aproximadament)
Preu: 3€ adults / Gratuït menors 12 anys

Imprescindible reserva prèvia (places limitades)
972 011 669 / turisme@girones.cat

*El punt de sortida es farà saber en el moment de la reserva

www.turismegirones.cat

Consell Comarcal del Gironès
CATALUNYA
Diputació de Girona
Girona Patronat de Turisme Costa Brava Girona
SANT ANIOL AIGUA MINERAL NATURAL
Amb la col·laboració dels ajuntaments de la comarca

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quatre agents de la Policia Nacional reduint un votant del referèndum a l'escola Bruguera de Girona ■ JOAN SABATER

El jutjat investiga 23 policies espanyols per l'1-0 a Girona

■ Se'ls atribueixen delictes de tortures, lesions i danys contra votants de cinc col·legis electorals de la ciutat ■ El col·lectiu d'advocats Voluntaris pel Dret de Defensa denuncia l'obstrucció de la fiscalia en el cas

Oscar Pinilla
GIRONA

El jutjat d'instrucció número 2 de Girona investigarà l'actuació de 23 efectius de la Policia Nacional que van actuar durant el referèndum de l'1-O a cinc col·legis electorals de la ciutat. Els policies, que van ser identificats per víctimes de les violentes càrregues policials, estan citats a declarar com a presumptes autors d'un delictes de tortures, lesions i danys. Alguns dels policies espanyols han estat denunciats per més d'una víctima. Concretament, el jutjat de Girona investiga dos agents que van actuar al centre d'ocupació municipal Narcís Xifra, un agent al centre cívic de Palau-Ernest Lluch, quatre policies a l'institut Dalmau Carles, cinc agents a

l'escola Bruguera i el gruix més important (13) és de l'operació que la Policia Nacional va fer al col·legi Verd, el centre que va rebre més contundentment els cops.

A través d'una nota de premsa, el col·lectiu d'advocats Voluntaris pel Dret de Defensa de Girona, que porta la defensa de més de dos-cents ferits que van presentar una denúncia per les càrregues policials del 1 d'octubre i la defensa de la querrela col·lectiva interposada pels ajuntaments de Girona, Aiguaviva i Sant Julià de Ramis, denuncia l'actitud de la fiscalia. "Volem denunciar públicament l'actitud proactiva que ha mantingut en tot moment el ministeri fiscal per tal d'evitar aquestes imputacions, dificultant la instrucció amb l'únic objectiu que les acu-

Les frases

“Volem denunciar públicament l'actitud proactiva que ha mantingut en tot moment el ministeri fiscal”

“Ha dificultat la instrucció amb l'objectiu que s'arxivi el procediment”
Advocats Voluntaris pel Dret de Defensa de Girona

La xifra

200

ferits han presentat denúncia per les càrregues policials de l'1 d'octubre a les comarques gironines.

Citats 15 processats al jutjat número 13 de Barcelona

Una quinzena de processats pel jutjat d'instrucció número 13, bona part ex-altos càrrecs d'ERC a Treball, Exteriors o Economia, van haver de comparèixer ahir perquè els notifiessin la interlocutòria de processament i el termini per pagar solidàriament una fiança total de 5,8 milions d'euros per malversació de fons públics en una de les causes obertes per l'organització de

l'1-O. De fet, desenes de membres i dirigents d'ERC es van concentrar a primera hora de la tarda davant la Ciutat de la Justícia de Barcelona per acompanyar la quinzena de processats i donar-los suport. El vicepresident del govern, Pere Aragonès, i el candidat d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, van criticar la divisió de la causa de l'1-O, el processament dels investi-

gats i la fiança, i van demanar a la ciutadania que "ompli" la caixa de solidaritat igual que fa amb les urnes. Segons el president adjunt d'ERC, la causa d'instrucció 13 "és una part de la causa general contra l'independentisme", "deliberadament fragmentada al Suprem, l'Audiencia Nacional i el TSJC" que "causa indefensió", ja que s'exigeix fiança en més d'una instància.

sacions decaiguin i s'arxivi el procediment", sostenen. "Entenem que el ministeri fiscal amb la seva actuació està deixant sense emparament legal les 200 persones perjudicades", afirma el col·lectiu d'advocats Voluntaris pel Dret de Defensa.

Concretament, al Narcís Xifra s'investiga un agent que va insultar una persona, la va agredir, li va donar cops a l'estómac, la va agafar pel coll i la va tirar a terra. Una altra víctima denuncia que un altre agent la va colpejar amb la porra i a cops de peu. Al centre cívic de Palau-Ernest Lluch, una víctima denuncia que un policia espanyol li va donar un cop de porra a l'ull. En un altre indret de la ciutat, dues víctimes de la violència de l'1-O —una d'elles menor— denuncien que tres policies els van propinar cops de peu i de puny, i els van fer una contusió al cap. Al col·legi Bruguera una dona denuncia que un policia la va tirar a terra, la va agredir a cops de genoll, la va agafar pels cabells i la va colpejar a terra fins que va perdre el coneixement. Al mateix col·legi, una altra víctima denuncia que la van tirar a terra, la van colpejar al cap amb la bota i li van retorçar el canell. Finalment, fins a 13 policies estan sota sospita per haver agredit al col·legi Verd persones que aquell dia estaven exercint el seu dret a vot. A banda dels cops a tort i a dret que van rebre les víctimes, els votants van haver de sentir insults com ara "aparta't catalufo de merda", els van fer malbé ulleres o van agredir un home que ja estava inconscient a terra.

Aiguaviva i Sant Julià

El mateix jutjat d'instrucció número 2 de Girona ja havia previst a partir d'aquest abril començar a citar a declarar els guàrdies civils i els efectius de la Policia Nacional investigats per les càrregues que hi va haver durant el referèndum de l'1-O del 2017. La querrela col·lectiva que es va presentar arran dels fets es dirigeix contra els agents que van actuar als col·legis electorals de la capital girona, Sant Julià de Ramis i Aiguaviva; els seus comandaments i els responsables polítics del dispositiu. S'hi denuncien tortures, lesions i delictes contra els drets individuals. ■